

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/164/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5318202859
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Turza
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5318202859.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Turzu a členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Ladislava Mejštríka, v právnej veci žalobkyne O. Y., nar. X.XX.XXXX, bytom L. XXX, V. P., zastúpenej Sidor a partneri, s. r. o., so sídlom Železničná 4/A, Hlohovec, IČO: 52 635 970, proti žalovanému POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia, na základe odvolania žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Čadca, č.k. 4C/77/2018-57 zo dňa 25. apríla 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalobkyňa má nárok voči žalovanému na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1) Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 200,- eur v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že žalovanému bola uložená aj povinnosť nahradiť žalobkyňi trovy konania v rozsahu 100 %

2) V predmetnej veci mal preukázané všetky podmienky uplatneného nároku žalobkyne ako spotrebiteľky na poskytnutie primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle ust. § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 129/2010 Z. z. Žalovaný porušil povinnosť veriteľa, uzavrel úverovú spotrebiteľskú zmluvu v rozpore s kogentnými ustanoveniami zákona a žalobkyňa toto porušenie úspešne uplatnila na súde a dosiahla určenie neplatnosti zmluvy a vydanie bezdôvodného obohatenia. Argumentáciu žalovaného o tom, či žalovaný porušil svoje zákonné povinnosti a či došlo k úspešnému uplatneniu na súde, nanovo nepreskúmaval poukazujúc na prekážku res iudicata. Žalovaný neustále vyzýval žalobkyňu k zaplateniu nezákonných poplatkov, úrokov, zmluvných pokút, ktorá potom dôvodne žila v strachu o svoju existenčnú situáciu, ktorú žalovaný takýmto spôsobom nezákonne ohrozil. Za situácie, kedy úver bol právoplatne vyhlásený za bezúročný a bez poplatkov, potom vychádzal z toho, že úver, ktorý bola povinná žalobkyňa zaplatiť, predstavoval sumu 700,- eur a ku dňu rozhodovania súdu táto suma bola preplatená o 600,- eur. Bol názoru, že nemožno konštatovať, že žalobkyňa bola v omeškaní s nezákonnými úrokmi a s nezákonnými poplatkami. Práve pre nezákonné úroky a poplatky nebola žalobkyňa schopná dlh splácať. Sumu 200,- eur považoval za primerané zadosťučinenie, ktoré žalobkyňi prináleží vzhľadom na majetkovú ujmu, ktorá jej nezákonným postupom žalovaného hrozila. Žalobkyňa bola nútená súdnou cestou chrániť svoju existenčnú úroveň a svoj majetok, pretože žalovaný postupoval v rozpore so zákonom a bez súdneho konania by sa nebola domohla svojho práva na ochranu svojho majetku, keďže žalovaný odmietal mimosúdne rokovania. O nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že ho priznal úspešnej žalobkyňi v rozsahu 100%.

3) Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný z dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP. Žiadal, aby odvolací súd posudzoval konkrétne okolnosti týkajúce sa vzťahu sporových strán a pri rozhodovaní vzal do úvahy aj konanie žalobkyne, ktorá sa domáha vydania finančného zadosťučinenia napriek tomu, že sama porušila viacnásobne zmluvné ustanovenia. Žalobkyňa neodôvodnil jasne a určito skutkové okolnosti týkajúce sa záväzkovo - právneho vzťahu medzi ňou a žalovaným. Gramatickým výkladom slova „primerane“ dospel k záveru, že priznanie požadovaných finančných prostriedkov prichádza do úvahy len v tých prípadoch, keď porušenie práva nie je možné napraviť inak. Primerané finančné zadosťučinenie nepredstavuje náhradu za uplatnené finančné plnenie alebo prípadnú náhradu škody. Opätovné sankcionovanie by bolo vzhľadom na predchádzajúce konanie neprimerane prísne. Žalobkyňa žiadna ujma, ktorá by odôvodňovala jej nárok nevznikla, a preto jej priznanie by malo za následok spôsobenie hrubej nerovnováhy. Poukazoval na ľahostajné konanie žalobkyne v rámci kontraktáčného postupu. Skutočnosť, že žalobkyňa neprejavovala žiadny záujem oboznámiť sa so zmluvnými ustanoveniami a pochopiť ich obsah nemôže byť automaticky na úkor dodávateľa. Bola to práve žalobkyňa, ktorá žiadala štyrikrát o úver. Žalobkyňa poskytol úver v dobrej viere, že sú jej známe zmluvné dojednania. Priznaním finančného zadosťučinenia nebola naplnená jeho preventívna funkcia, nakoľko už nepoužíva neprijateľnú zmluvnú podmienku. V danom prípade bolo žalobkyne priznané právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, a teda nie je čo kompenzovať. Na základe uvedeného žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, eventuálne, aby žalobu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

4) Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnutý rozsudok podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

5) Preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho obsahu spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedol v rámci odvolacieho konania odvolateľ - žalovaný, odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie vo veci samej v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci a vykonal dokazovanie a následne dospel k správnym skutkovým a právnym záverom. V tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s podrobne uvedenými dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (ust. § 387 ods. 2 CSP) keďže odvolateľ vo svojom odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal, a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť zistený skutkový stav a prijaté právne závery.

6) Súd prvej inštancie správne ustálil, že v predmetnej veci je dané právo žalobkyne na primerané finančné zadosťučinenie podľa ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, podľa ktorého poslednej vety spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

7) Z tohto ustanovenia nevyplýva, že porušené právo alebo povinnosť musí byť svojím významom zásadné, aby jeho porušenie založilo nárok na finančné zadosťučinenie. V danom prípade došlo k porušeniu povinnosti zo strany žalovaného, ktorú skutočnosť správne vyhodnotil súd prvej inštancie. Žalobkyňa v konaní vedenom na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 5C/259/2015 úspešne uplatnila porušenie povinnosti žalovaného, keď súd v dôvodoch svojho rozhodnutia zo dňa 01.02.2016 konštatoval neplatnosť dojednania úroku v zmluve o úvere pre rozpor s dobrými mravmi, ktorá spôsobila neplatnosť celej úverovej zmluvy podľa ust. § 39 OZ, v čoho dôsledku bol žalovaný povinný žalobkyňu vydať bezdôvodné obohatenie. Rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo následne potvrdené rozsudkom Krajského súdu v Žiline, č.k. 5Co/116/2017-102 zo dňa 26.09.2017.

8) Pokiaľ žalovaný namietal, aby súd vzal do úvahy konanie žalobkyne, ktorá sa domáha finančného zadosťučinenia aj napriek tomu, že sama porušovala zmluvné ustanovenia a ktorá pri podpise zmluvných dojednaní konala ľahostajne, tieto námietky vyhodnotil ako nedôvodné, nakoľko tieto mohol žalovaný namietat' a uplatniť v konaní, v ktorom bol zaviazaný na povinnosť vydať žalobkyňu bezdôvodné obohatenie. Súd prvej inštancie poukazujúc na námietky žalovaného takéhoto charakteru správne konštatoval, že v danej veci existuje prekážka právoplatne rozhodutej veci.

9) Z dôvodu, že vyššie uvedené ustanovenie nestanovuje výšku primeraného finančného zadosťučinenia, je na voľnej úvahe súdu, akú výšku primeraného finančného zadosťučinenia určí. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie jasne a zrozumiteľne vysvetlil úvahy, ktorými sa spravoval pri rozhodovaní o výške priznanej náhrady s tým, že pri svojom rozhodovaní prihliadol na podmienku primeranosti.

10) Ďalšie odvolacie argumenty odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany konania, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu irelevantnú argumentáciu zachádzajúcu podrobne do nadbytočných detailov, nespôsobilú ovplyvniť výšku plnenia žalovaného, preto odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

11) O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd s poukazom na ust. § 396 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a žalobkyni, ktorá bola úspešná v odvolacom konaní, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

12) Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).